

[Justitsministeren]

man på forhånd havde kunnet forudse. Efter udvalgsformandens vurdering henstår dog nu i det væsentlige alene den afsluttende gennemgang af udvalgets overvejelser og herunder også udarbejdelsen af selve betænkningen. Det er derfor på denne baggrund formandens opfattelse, at udvalget vil kunne afslutte sit arbejde omkring sommeren 1982.

Når udvalgets afsluttende betænkning foreligger, vil justitsministeriet sende udvalgets forslag til udtalelse hos de berørte myndigheder og organisationer – herunder indvandrerne organisationer. Alle synspunkter om udlændingelovgivningen vil således komme til at indgå i folketingets overvejelser vedrørende en eventuel ny udlændingelov.

Spm. nr. 540

Til statsministeren (31/3 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil statsministeren overveje at udstrække ligestillingsrådets arbejdsområde til også at omfatte bekæmpelsen af diskrimination på grund af alder?«

Begrundelse

Den formelle diskrimination er nu efterhånden afskaffet. Men reelt diskrimineres der konsekvent, ikke mindst i en lang række styrelser og institutioner, som ikke vil kunne opvise en eneste nyansat over 50 år, skønt der er masser af ansøgere og arbejdsløse i den alder.

Jeg har fået mange henvendelser og tal med mange embedsmænd derom. Man anvender begrundelser som »ansøgeren skal kunne gå ind i kammeratskabet«, »vi vil ikke oplære en, der kun skal være der en kortere årrække«, »en ældre ansøger kan betyde øgede lønudgifter på grund af anciennitetsreglerne« osv., osv.

Jeg finder sådanne forklaringer helt uantagelige. Diskrimination på grund af alder er lige så slemt som diskrimination på grund af køn og race. I alle tre tilfælde er der tale om kvalifikationskrav, den enkelte intet kan gøre for at opfylde. Aldersdiskrimination er pr. definition usaglig og umenneskelig. Jeg vil derfor bede statsministeren overveje sagen meget alvorligt. Aldersdiskriminationen har under den store arbejdsløshed bredt sig forfærdeligt. Den er efterhånden mere udbredt

end kønsdiskriminationen, der heldigvis er på retur. Det ville derfor være naturligt, om ligestillingsrådet rettede sin virksomhed ind på dette felt, der støder lige op til rådets traditionelle arbejdsområde.

Besvarelse (13/4 82):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Ligestillingsrådets arbejdsområde og sammensætning er fastsat ved lov nr. 164 af 12. april 1978. Ifølge loven har ligestillingsrådet til opgave at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder i samfundet samt at afgive udtalelser efter loven om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Rådets sammensætning er fastlagt med henblik på disse arbejdsopgaver: rådets formand beskikkes af statsministeren, 3 medlemmer indstilles af Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening og Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, 3 medlemmer indstilles af Danske Kvinders Nationalråd og 1 medlem af De Grønlandske Kvindeforeningers Sammenslutning. Den foreslåede udvidelse af rådets arbejdsopgaver vil derfor kun kunne ske ved en lovændring.

Jeg finder det imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at to så forskellige arbejdsområder som ligestilling mellem mænd og kvinder og aldersmæssig ligestilling varetages af samme organ. Hvis der kan konstateres et lige så stort problem med hensyn til beskæftigelse efter halvtredsårsalderen som omkring ungdomsarbejdsløsheden, bør disse løses på samme måde, nemlig ved arbejdsministeriets foranstaltninger.

Spm. nr. 545

Til udenrigsministeren (2/4 82) af:

Chr. Christensen (KrF):

»Finder ministeren det foreneligt med medlemskabet af NATO, at medlemslandene ikke har normale diplomatiske forbindelser indbyrdes?«

Begrundelse

Ved tiltrædelsen af Atlantpagten bekræfter deltagerne på ny deres tillid til formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og deres ønsker om at leve i fred med